

כלכלה נוסח צרפת: חברת אלקטרוניקה קטנה ומשגשגת עומדת למכירה. בעליה יוצאים לגימלאות. חברה בריטית מבקשת לקנות אותה, משום שהיא מיצרת אביזרים צבאיים הנדרשים בכל ארצות רופה. אנשי צבא צרפתיים מתנגדים. הם עוד זוכרים שהבריטים לא התנהגו כלי

זינגר ב"מה קרה למר שפיץ?" הריון לפני החופה

כך יפה עם נפוליאון, ולכן דורשים מן הממשלה הצרפתית שתקנה את המפעל בעצמה. זאת מפנה את הבעייה למכון לפיתוח התעשייה. המכון מוכן לעזור. הוא נותן הלוואה למפעל אחר, העוסק בשטח דומה, אבל עומד בפני בעיות כלכליות קשות, ומפעל זה יקנה את החברה הקטן

עברית מדוברת לא נורמלית

בואת דן בן-אנוש ונתיבה בן-יהודה

מדור זה הוא תוספת למדור המפורסם של דן בן-אנוש ונתיבה בן-יהודה. הקוראים מוזמנים לשלוח למערכת מלים וביטויים משלהם.

"כל שני תעמר וזהר מ"טרומבכים"

"הולכים הייתה?"

"גרש ועוד גרוש ועוד גרוש"

מפלתיניק שם המקצוע של בעל המכולת, או של האדם העובד במכולת.
"פרטתי מאה לירות אצל המכולתניק."

רק זה חסר לי ביטוי שמשמעותו: הוגדשה הסאה, הדבר הוא מעל לכוחותי, אוי ואבוי, חס וחלילה, ישמרני האל.
א: "אתה מוכן לרוץ לכנסת בבחירות הבאות?" ב: "רק זה חסר לי!" א: "מזל טוב, אדוני, נולדה לך שלישייה!" ב: "אוי ווי! רק זה חסר לי!"

נכנס באוזן אחת ויצא מהשנייה ביטוי שמשמעותו: שמע אך לא שמע אך לא שם ליבו; לא זכר.
"אמרתי לו לא לנסוע בלי אורות. נכנס באוזן אחת ויצא מהשנייה." א: "היא דווקא יר שבת בכל ההרצאות כמו בובלה. אבל מה? הכל נכנס באוזן אחת ויוצא מהשנייה."

מויחל-טויבס ביטוי תגובה, שמשמעותו: לא מדבשך ולא מעוקצך, אל תעשה לי טובה ואל תפגע בי.
א: "את רוצה לעלות אלי לשתות קפה?" ב: "מויחל-טויבס."

מ'צ'קמק ת, מקומט, ממועד; מכוער; גרוע, בלתי-סימפטי.
"כן. היכרתי אותם. אחד אחד מצ'קמקים." א: "וכשהוא כבר מביא לי מתנה, אז זה תמיד איזה ספר מצ'קמק."

פ'ץ קול המושמע ע"י מיצמוץ השפתיים, תוך נשימת האוויר פנימה, שמשמעותו: 1) קריאה לכלב, לחתול, או אף לתינוק.
"פ.צ. פ.צ. מוצי! הבט אל אמא רגע!"
2) ציטוט קולה של הנשימה.
"אח, מותק! מגיע לך — פ.צ!"
3) ציון לשבת, במובן של, שפתיים יישקו.
"וללה, זה אבטיח — פ.צ!"

צ'מח פ, צץ בפתאומיות, בא לפתע, הופיע בפתע.
"צמח אצלי ב-12.00 בלילה, כשהתחתונים שלי כבר היו מקופלים על הכסא." א: "אה! מאיפה צמחת?"

ריאות ש, שדיים, חזה האישה.
"המחשוף שלה היה כזה גדול, שראו לה את כל הריאות." א: "חתיכה בומבה. ריאות מפו"תחות."

טיכו ת, מאוד.
"אני עייף — טיכו."

נה והמשגשגת. קדימה, לפתרון הבעייה. רק נקודה אחת לא כל כך ברורה: אותו מפעל עומד לקבל את ההלוואה, מרבית מניותיו בידי החברה הבריטית שבגללה התעוררה הבעייה. כלומר, כי אשר רצו האנגלים לקנות חברה צרפתית בכסף מלא, נאמר להם לא! והנה עתה הם עומדים לרכוש אותה החברה, בל"ווה רשמית של ממשלת צרפת. מי אמר שחלם היתה במזרח אירופה?

תיאטרון

יחי ההבדל הקטן

"מה קרה למר שפיץ", מאת מאיר ינאי, בתיאטרון עידן.
מר שפיץ, הידוע גם תחת שמו העברי, ישראל צמרת, הוא בנם הבלתי חוקי של האטיר מן הקומה ה-14 ושל אמי הנגרלית. או אולי של עליזה מזרחי, זה עוד לא ברור. איך שלא יהיה, הוא שייך למשפחה. כלומר, למי שאינו מבין עדיין, מר שפיץ-צמרת הוא גיבורה של קומדיה עממית. המדגדגת את הקהל בקילשון, וכל מי שניחן בעור עבה במיוחד באמת מת-גלגל מצחוק. כי למר שפיץ יש בת שנכנסת להריון לפני שהיא נכנסת לחופה. ואשה שמתעסקת עם רוחות, עם חיילים צעירים, וגם עם המיועד של הבת. עם מאהבת שנכנסת לתוך הסאונה הביתית במשרדו. וגם נכנסת להריון, והכל מת-דרדר מדחי אל דחי עד שמר שפיץ-צמרת מאבד את עשתונותו. דג דגים באקוואריום ותוקע בחוצרה בסלון.
גדעון זינגר, שהוא כידוע קומיקאי מוכשר, מצליח איכשהו להעביר את התפקיד הראשי בלי הרבה חריקות. שאר השחקנים המוכשרים פחות. עושים הרבה מאוד רעש. הרבה מאוד תנועות. אבל מעט מאוד רושם. מי שדווקא מתעקש להיזכר ברוסו, מאר-סו או שאר מחזאי הבולברדים בפריז, זכור תו לעשות זאת. אבל זה רק יגרם מפח נפש. כי הבולברדים ההם נמצאים בעיר האורות. ואילו אנחנו בסביבות דיזנגוף, והרי הצרפתים היו אלה שאמרו: "יחי ההבדל הקטן".

תקליטים

לאן הלכו

כל הכותבים

"אילנית" — התקליט 30660.
עיבוד וניצוח: אלברט פיאמנטה.

סבון אדום זהב
לנשים בלבד!
לנשים, כמו
שגברים אוהבים...

מיוצר ע"י עץ הזית